

Verslag EVC werkgroep vergadering 4 februari 2021

Aanwezig:

Jaap v.d. Pol (vz.), Corry den Rooijen (projectleider), Theo Bouman, Pieter Dingemanse, Gert-Jan Prosman, Sjoerd Salet, Kees Spitters, en Marc Verbraak

1. Opening en vaststelling agenda

De agenda wordt vastgesteld, nadat besloten is een vraag over de Adviesraad en een m.b.t. communicatie bij de rondvraag te bespreken.

2. Verslag vergadering 17 december 2020

Er is contact geweest met Susanne Baas na deze vergadering.

Het aantal bewijsstukken dat wordt vermeld voor een EVC-procedure wordt geformuleerd als “minimaal 45 en maximaal 118”.

Het verslag wordt vastgesteld.

3. Stand van zaken

De verslagen van de andere drie werkgroepen die bij de agenda worden gevoegd, zijn ter informatie. Vragen en opmerkingen worden doorgeleid naar de taskforce of de desbetreffende werkgroep. De werkgroepen liggen op schema en zullen naar verwachting in het voorjaar een eerste product kunnen opleveren aan de taskforce.

• Uit de taskforce:

- Uit de vergadering van 15 december 2020: via het Capaciteitsorgaan kan het stuwmeer niet binnen afzienbare tijd opgelost worden, aangezien dit pas in de raming van 2022 meegaat en dus pas in 2025-2026 effect sorteert.
- Uit de vergadering van 3 februari 2021: de taskforce heeft aandacht besteed aan de brief die de P-opleiders uit de verschillende werkgroepen hebben gestuurd. De taskforce zal hier onder leiding van Rinnooy Kan op reageren.
- Uit de verslagen van de werkgroep selectie blijkt niet dat er ook selectie op basis van werkervaring mogelijk is.

➤ Algemene opmerking voor alle werkgroepen

Het verzoek vanuit de werkgroep om de opleiding niet (langer) te vergelijken met de medische opleiding, omdat deze vergelijking mank gaat. Als er dan toch vergeleken moet worden, graag met de opleiding tot tandarts of farmaceut. Allen zijn net als de gz-psycholoog basisberoepen. Verschil met geneeskunde is dat ze na de opleiding direct als zelfstandig opererende professional aan het werk gaan en dusdanig blijven werken. Groot deel van de basisartsen gaan binnen beperkte tijd door naar een vervolgopleiding.

4. Discussie EVC/EVV aanpak

- Naar aanleiding van de discussie in de vergadering van 17 december 2020 is de op tafel liggende notitie tot stand gekomen, met daarin uitgewerkt vijf mogelijke opties. Op hoofdlijnen gaat het vooral over vrijstellingenbeleid, en is er geen prominente plaats meer voor een EVC-traject.
- De vraag rijst of optie 2 (EVC-route) nog een EVC-traject genoemd mag worden als je ervan uitgaat dat het moet *eindigen* met een advies. Geconcludeerd wordt dat het advies niet alleen aan het eind maar ook aan het *begin* komt te liggen door het overleggen van een compleet portfolio waardoor heel duidelijk afgebakend kan worden wat de (on)mogelijkheden zijn van optie 2 (EVC-route). De werkgroep stapt dus niet helemaal af van een EVC-traject, maar adviseert om duidelijk aan te geven dat er een go-no go moment is, om te voorkomen dat er toch nog een jaar cursussen gevolgd moeten worden. Het bewijsmateriaal wordt geleverd door de aanvrager, de toetsing ligt bij de hoofdopleiders, die als verantwoordelijken dit moeten en kunnen beoordelen.
- Enerzijds is er twijfel of de EVC-optie niet weggelaten moet worden om helderheid naar de sector te creëren. Anderzijds zijn er natuurlijk master psychologen die al veel gedaan hebben, waardoor besloten wordt deze optie in ieder geval open te houden, totdat de uitslag van het onderzoek naar het stuwmeer bekend is. De cijfers van het NIVEL zullen duidelijk maken of er al dan niet veel energie in deze route gestoken moet worden.
- Voor de vrijstelling via de EVC-route moet geprobeerd worden het aantal aan te leveren stukken terug te brengen tot een acceptabele hoeveelheid, waarin substantieel aandacht is voor diagnostiek en behandeling. Wellicht dient er een cursus ontwikkeld te worden waarin ethiek en wetenschap aan bod komen. Dit zou een opdracht voor een marktpartij kunnen zijn.
- De geluiden die uit expertise clubs komen dat er voor ieder EVC-traject nog minstens een jaar praktijkopleiding nodig is, worden genuanceerd. Deze “eis” zou niet van EVC-Nederland en soortgelijke organisaties komen, maar in het verleden zijn ingegeven door de opleidingsinstellingen c.q. het werkveld zelf.
- Het proces en de uitkomst lopen door elkaar in de notitie. Het proces heeft betrekking op hoe het leertraject eruitziet, maar is van ondergeschikt belang als het gaat om de uitkomst, die betrekking heeft op de competenties.
- De gz-opleiding is een duale opleiding waarin theorie en praktijk met elkaar verweven zijn. Bij het ontwikkelen van extra cursussen moet hiermee rekening gehouden worden, d.w.z. dat het geleerde in de praktijk gebracht moet kunnen worden en eventueel kan worden getoetst.
- Het meest eenvoudige plaatje zou zijn om op basis van het geleverde bewijsmateriaal te besluiten in welke optie iemand instroomt. Het is echter niet wenselijk dat het bewijs geleverd wordt door een begeleider waarvan niet met zeker gesteld kan worden dat deze de papieren zorgvuldig heeft afgetekend. Om dat mogelijke probleem te omzeilen zullen mensen getoetst moeten worden om hun claim te onderbouwen en het bewijs te leveren voor de verworven competenties.
- Het is ingewikkeld om competenties te toetsen. Mede om deze reden moet er een overzicht komen van de competenties die in de verschillende opleidingen aan bod komen, waarmee je een lijstje genereert dat af te vinken is (**actie**). Op die manier houd je het beleid eenvoudig, waardoor het sneller opgetuigd kan worden.
- Een gebrek aan stageplaatsen kan (mogelijk) problemen opleveren; het zijn waarschijnlijk dezelfde organisaties die de stages moeten leveren, maar die moeten daar plek, geld en begeleiders voor hebben.
- Optie 3 (eenjarige variant) is een heel realistische optie die verder uitgewerkt moet worden, m.n. om te bepalen wat iemand daadwerkelijk aan werkervaring heeft opgedaan, al dan niet

onder supervisie. Het cursorische deel is bijna altijd behandeling gestuurd. Enige kanttekening hier is de vraag of de opleiding van een jaar niet al te optimistisch is ingeschat gezien de ervaringen uit het veld.

- De reden dat mensen die instromen in optie 3 (eenjarige variant) een minder zware bewijslast hebben aan te dragen dan die in optie 2 (EVC-route) ligt in het feit dat in optie 3 (eenjarige variant) gedurende een heel jaar de competenties getoetst worden, terwijl bij een EVC-traject de begeleiding niet altijd even helder is.

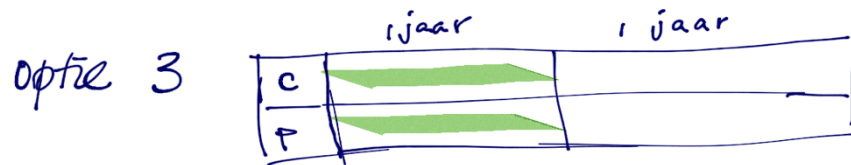
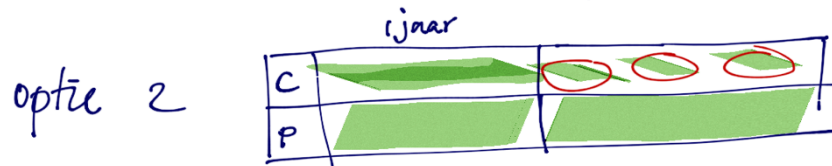
5. Vervolgstappen: conclusies en acties

- De werkgroep oordeelt niet over de inhoud, daar is een breder draagvlak voor nodig.
- Het stuk moet nauwkeuriger en meer in detail worden uitgewerkt, maar is een prima raamwerk dat, uitgewerkt, tot een voorstel kan leiden.
- Bij iedere optie moet de uitkomst, een kwalitatief goede gz-psycholoog, hetzelfde zijn als na het volgen van een reguliere gz-opleiding.
- Het is nu nog niet relevant om in de financiën te duiken en er hoeft ook (nog) geen rekening gehouden te worden met het stuwmeer.
- Uiteindelijk zullen alle opties uitsterven, maar het is prima om nu alles te documenteren voor toekomstige vragen.
- De vijf verschillende opties worden nader uitgewerkt, waarbij alle voor- en nadelen, mogelijke bedreigingen en argumenten aan bod dienen te komen en er bovendien verder ingegaan wordt op:
 - Optie 1 (volledige vrijstelling), Corry, Gert-Jan en Jaap
 - juridisch kader: uitzoeken of de aannames mogelijk zijn en tegen de wet-BIG aanhouden;
 - Optie 2 (EVC-route), Gert-Jan, Marc en Pieter
 - juridisch kader;
 - goed uitzoeken of hele vrijstelling voor twee jaar echt mogelijk is;
 - duidelijk de eisen toevoegen om de regie in handen te houden;
 - gesprek aangaan met Susanne Baas om de mogelijkheden te bespreken.
 - Optie 3 (eenjarige variant), Sjoerd en Theo
 - juridisch kader;
 - implicaties voor personeel: wat betekent deze optie voor de P-opleider;
 - hoe groot moet het aandeel diagnostiek zijn?
- 1) Optie 4 (vrijstelling half jaar cursorisch en half jaar praktijk)
 - bestaat al
- 2) Optie 5 (vrijstelling gedeeltelijk (maximaal half jaar) cursorisch onderwijs, geen praktijk)
 - bestaat al

6. Rondvraag

- De Adviesraad is opgericht voor organisaties en verenigingen die niet in de taskforce zitten. In principe kan iedereen (dus ook de leden van de werkgroep) aanschuiven.
- En met het volgende statement vatten we deze vergadering samen: “Na een zeer boeiende avond gaan we vijf opties uitwerken voor een vrijstellingenbeleid”.

Optie 1 Competentieprofiel K&J HIP vergelijken met GZ K&J Evt. aanvulling supervisie diagnostiek

 vrijstelling

 korte cursussen met praktijkopdrachten
max 1 jaar